

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL ASSTRA ASSOCIATED TRAFFIC AG SKUNDO**

2020 m. sausio 27 d. Nr. S- 15 (7-153/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensko, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo „Asstra Associated Traffic AG“ (toliau – Pareiškėjas) 2019-11-18 skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2019-10-25 sprendimo Nr. 1A-233. Mokesčių mokėtojo atstovai Raimondas Matulevičius ir Gintaras Borkis, Muitinės departamento atstovė Milda Kulbienė 2020-01-07 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2019-07-03 sprendimą Nr. 18KP-11-500. Vilniaus TM, vykdydama Muitinės departamento 2019-05-29 sprendimą Nr. 1A-114 ir įvertinusi iš Belgijos ir Prancūzijos muitinių administracijos gautą informaciją, pripažino, kad už neįvykdytą Sąjungos tranzito procedūrą, vykdytą pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 18LTVK8000162DA880 (2018-07-16), atsirado mokestinė prievolė muitinei, kurios dydis: 326 Eur muitas ir 1798 Eur PVM. Skolininku muitinei pripažintas Pareiškėjas, jam taip pat skirta 213 Eur bauda bei apskaičiuoti 187 Eur PVM delspinigiai (sprendimo 1 priedas).

Nustatyta, kad 2018-07-16 Vilniaus TM Raigardo kelio poste įvairių rūšių prekėms pagal sąskaitas faktūras Nr. 8-1, Nr. 8-2 ir Nr. 8-3 (25 vietos, bendras svoris 14990 kg) buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal tranzito deklaraciją Nr. 18LTVK800162DA880 (2018-07-16) (toliau – ginčo tranzito deklaracija). Prekės skirtos 3 skirtingiems gavėjams: Rusijos Federacijos nuolatinei atstovybei Prancūzijos Respublikoje (Paryžius, Larnes Boulevard 40-50); Rusijos Federacijos nuolatinei atstovybei prie Europos tarybos (75 allée de la Robertsau, 67000 Strasbūras); Rusijos Federacijos nuolatinei atstovybei Briuselyje (31-33, Boulevard du Regent, 1000, Briuselis). Tranzito procedūros vykdytojas – „Asstra Associated Traffic Ag“ (Šveicarija). Tranzito procedūros terminas – 2018-07-23. Paskirties muitinės įstaiga – Belgijos muitinės postas „Brussel de Douanekantoor“ (BE204000).

Vilniaus TM, per nustatytą terminą nacionalinės tranzito kontrolės priemonėmis negavusi patvirtinimo, kad prekės pateiktos paskirties muitinės įstaigai, pradėjo tyrimą bei apie nebaigtą tranzito procedūrą 2018-08-08 raštu Nr. (8.1/03)-2V-13217 informavo procedūros vykdytoją, t. y. Pareiškėją, kuris, atsakydamas į minėtą raštą, el. paštu pateikė tris CMR važtaraščių b/n kopijas.

Vilniaus TM, atsižvelgdama į Pareiškėjo pateiktus dokumentus, iniciavo užklausų Belgijos ir Prancūzijos muitinių administracijoms pateikimą. Nesulaukusi atsakymo iš Belgijos ir Prancūzijos muitinės administracijų, Vilniaus TM 2019-02-08 priėmė sprendimą Nr. 18KP-11-89, kuriuo pripažino, kad už neįvykdytą Sąjungos tranzito procedūrą, vykdytą pagal ginčo tranzito deklaraciją, atsirado mokestinė prievolė muitinei: 579 Eur muitas, 6080 Eur PVM, 666 Eur bauda bei 359 Eur PVM delspinigiai.

Muitinės departamentas, gavęs Prancūzijos ir Belgijos muitinės administracijų atsakymus į Vilniaus TM inicijuotas užklausas, 2019-05-29 sprendimu Nr. 1A-114 panaikino Vilniaus TM 2019-02-08 sprendimą Nr. 18KP-11-89 ir pavedė priimti naują sprendimą.

Vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos 2013 m. spalio 9 d. reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – SMK) 134 straipsnio 1 dalimi, į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo yra muitinės prižiūrimos ir gali būti tikrinamos. Ne Sąjungos prekės lieka muitinės prižiūrimos tol, kol pasikeičia jų muitinis statusas, arba kol jos išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinamos.

SMK 233 straipsnio 1 dalies (a) punkte įtvirtinta nuostata, kad Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių.

Vadovaujantis 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – SMKĮT), 312 straipsnio, reglamentuojančio alternatyvius Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymus, 1 dalimi, Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei priimtinu būdu pateikia vieną iš šių dokumentų, kuriuose identifikuojamos prekės: a) paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliojajam gavėjui, kaip nurodyta Kodekso 233 straipsnio 4 dalies b punkte; b) valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą arba muitinės dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos; c) muitinės dokumentą, išduotą trečiojoje šalyje, kurioje prekėms įforminta muitinės procedūra; d) trečiojoje šalyje išduotą antspauduotą arba kitaip tos šalies muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą.

Vilniaus TM, vykdydama Muitinės departamento 2019-05-29 sprendimą Nr. 1A-114, įvertino Belgijos bei Prancūzijos muitinių administracijų pateiktą informaciją dėl Sąjungos tranzito procedūros, vykdytos pagal ginčo tranzito deklaraciją. Nustatyta, kad Prancūzijos muitinė, atsakydama į pateiktą TC20A tyrimo užklausą, 2019-02-18 rašte patvirtino, kad prekių, kurių svoris 4177,970 kg, dalis buvo pristatyta prekių gavėjui Rusijos ambasadai Paryžiuje. Minėtame rašte taip pat nurodė, kad negali pateikti jokios informacijos dėl CMR nurodytų prekių, kurių svoris 10464,648 kg (t. y. dėl prekių, skirtų gavėjui Strasbūre). Taip pat nustatyta, kad Belgijos muitinė informaciniu pranešimu TC20A patvirtino, kad prekių dalis (347 kg), gabenta pagal ginčo tranzito deklaraciją, buvo pristatyta gavėjui Belgijoje. Pažymėta, kad Belgijos muitinės administracija nepateikė informacijos dėl gavėjams Prancūzijoje adresuotų prekių, todėl Pareiškėjos skundo teiginys, jog Belgijos muitinė pateikė pranešimą ir kitus dokumentus, patvirtinančius, kad prekės buvo pristatytos paskirties įstaigai, yra neteisingas – kaip pirmiau minėta, Belgijos muitinės administracija informavo tik apie dalies prekių (347 kg) pristatymą gavėjui Belgijoje, o apie prekes, skirtas gavėjams Paryžiuje ir Strasbūre, jokios informacijos nepateikė.

Kadangi Prancūzijos muitinės administracija nepateikė informacijos apie prekių dalies (10464,648 kg) pristatymą gavėjui Strasbūre, o Pareiškėja nepateikė kitų alternatyvių Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymų, konstatuotina, kad Vilniaus TM pagrįstai, įvertinusi pirmiau minėtą informaciją, 2019-07-03 sprendimu Nr. 18KP-11-500 apskaičiavo mokėtinus mokesčius.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas nurodo, kad prekė, gabenta pagal ginčo tranzito deklaraciją, buvo įvežta į Belgijos muitinės teritoriją pateikta paskirties muitinės įstaigai Belgijoje. Tai patvirtina Belgijos muitinės pranešimas ir kiti dokumentai. Pareiškėjas teigia, kad pagal ginčo tranzito deklaraciją buvo deklaruotas krovinys (CMR važtaraštis B/N 347,3 kg, CMR važtaraštis B/N 4177,9 kg, ir CMR važtaraštis B/N 10464,648 kg), kurio bendra bruto masė 14989,918 kg. Ginčo tranzito deklaracijoje

krovinio bruto svoris nurodytas 14900 kg, o tai reiškia, kad šis krovinyš buvo deklaruotas su viena tranzito deklaracija ir viena muitinės paskirties įstaiga Belgijoje (BE204000), kur deklaruotas krovinyš buvo pristatytas ir turėjo būti tinkamai užbaigta tranzito procedūra. Pagal muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalį, vykdytojas per nustatyta terminą pristatė prekes į paskirties muitinės įstaigą, o tai patvirtina Belgijos muitinės antspaudas.

Pareiškėjui neaišku, kokių pagrindų Vilniaus TM kreipėsi į Prancūzijos muitinę, jeigu ginčo tranzito deklaracijoje nurodyta viena paskirties įstaiga – Belgijos muitinė, kur prekės ir buvo pristatytos. Pareiškėjas kaip procedūros vykdytojas tinkamai atliko savo pareigą ir neatsako už Belgijos muitinės veiksmus.

Pareiškėjas nurodė, jog tai, kad prekės pagal ginčo deklaraciją buvo įvežtos į Belgijos muitinės teritoriją, patvirtina CMR važtaraštis, atžymėtas Belgijos muitinės antspaudais.

Pareiškėjas taip pat prašo sustabdyti Vilniaus TM sprendimo vykdymą, iki bus išnagrinėtas jo skundas.

Iš skundžiamo sprendimo matyti, jog Pareiškėjo prašymas sustabdyti sprendimo vykdymą buvo paliktas nenagrinėtas, nurodant, kad šis klausimas išspręstas Vilniaus TM 2019-08-01 sprendimu Nr. 10000436344 „Dėl Vilniaus teritorinės muitinės sprendimu Nr. 18KP-11-500 (2019-07-03) įregistruotos mokestinės prievolės priverstinio išieškojimo nepradėjimo“.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas. Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjui nustatytos mokestinės prievolės muitinei (326 Eur muitis ir 1798 Eur PVM, 213 Eur bauda bei 187 Eur PVM delspinigiai) pagrįstumo, Vilniaus TM ir Muitinės departamentui konstatavus, jog pagal T1 deklaraciją Nr. 18LTVK8000162DA880 (2018-07-16) vykdyta Sąjungos tranzito procedūra nebuvo užbaigta tinkamai, t. y. muitinė negavo duomenų apie dalies prekių (10464,648 kg) pateikimą paskirties muitinės įstaigai ar šios dalies prekių pristatymą gavėjui, todėl Pareiškėjas buvo pripažintas skolininku muitinei ir jam įregistruota aukščiau minėta mokestinė prievolė.

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu sprendimu, akcentuoja tai, kad tranzito procedūra turi būti pripažinta įvykdyta, nes jis pateikė CMR važtaraščius, kuriuose yra Belgijos muitinės antspaudai, o tai reiškia, kad prekės paskirties muitinės įstaigai buvo pateiktos.

Komisija, analizuodama tranzito procedūros pripažinimo įvykdyta teisinį reglamentavimą, nurodo, jog pagal SMK 233 straipsnio 1 dalies (a) punktą Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių. To paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai.

Pagal SMK 215 straipsnio 2 dalį muitinė pripažįsta tranzito procedūrą įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra užbaigta teisingai.

Byloje yra nustatyta, kad Vilniaus TM kaip išvykimo įstaiga per nustatytą terminą (prekių pateikimo paskirties muitinės įstaigai terminas – 2018-07-23) NTKS priemonėmis negavo patvirtinimo apie tai, kad prekės, gabenamos pagal ginčo tranzito deklaraciją, pateiktos paskirties muitinės įstaigai, todėl 2018-08-01 NTKS priemonėmis pateikė užklausą paskirties muitinės įstaigai, kuri 2018-08-01 pateikė atsakymą, jog apie gabenimą paskirties vietoje nežinoma, taip pat apie nebaigtą tranzito procedūrą 2018-08-08 raštu Nr. (8.1/03)-2V-13217 informavo Pareiškėją kaip procedūros vykdytoją, prašydama pateikti vykdytos tranzito procedūros tinkamą užbaigimą patvirtinančius išsamius paaiškinimus bei įrodymus, atitinkančius SMKĮT 312 straipsnio 1-2 dalių nuostatas.

Savo ruožtu Pareiškėjas, atsakydamas į minėtą Vilniaus TM raštą, pateikė CMR važtaraštį su prekių gavėjos Rusijos Federacijos ambasados Belgijoje antspaudu ir parašu, kuriame, be kita ko,

yra Belgijos muitinės antspaudas, patvirtinantis, kad prekės 2018-07-18 buvo pateiktos Belgijos muitinei. Būtent šia aplinkybe, t. y. Belgijos muitinės spaudo ant CMR važtaraščio ir konsulinės pažymos (forma 136 F), kuriais yra patvirtinamas 347,3 kg, t. y. dalies krovinio pristatymas gavėjui 2018-07-18, buvimu, Pareiškėjas grindžia savo poziciją, jog visas kroviny (iš viso 14990 kg) buvo pristatytas paskirties muitinės įstaigai.

Komisija, pasisakydama dėl šių Pareiškėjo argumentų, nurodo, jog SMKĪT 312 straipsnio, reglamentuojančio alternatyviuosius Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymus, 1 dalies a punkte yra nustatyta, jog Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei priimtinu būdu pateikia paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliotam gavėjui, kaip nurodyta Kodekso 233 straipsnio 4 dalies b punkte.

Nagrinėjamoje ginčo byloje Pareiškėjas yra pateikęs 3 CMR važtaraščių b/n, pagal kuriuos buvo įforminta tranzito procedūra ir kurių 24 langelyje yra gavėjo antspaudas, kopijas. Vilniaus TM, siekdama nustatyti prekių pateikimo Belgijos muitinės kontrolei faktą, kreipėsi į Belgijos bei Prancūzijos (kadangi pagal pateiktus 2 CMR važtaraščius tranzito deklaracijos 1 ir 3 pozicijose deklaruotos prekės yra skirtos gavėjams Prancūzijoje: Rusijos Federacijos ambasadai Prancūzijoje, įsikūrusiai Paryžiuje (6 padėklai pagal proforma sąskaitą Nr. 8-2, 2018-07-09, bendras svoris 4177,970 kg) ir Rusijos Federacijos nuolatinei atstovybei prie Europos Tarybos, įsikūrusiai Strasbūre (7 padėklai pagal proforma sąskaitą Nr. 8-1, 2018-07-09, bendras svoris 10464,648 kg)) muitinių administracijas. Pastarosios, išnagrinėjusios Lietuvos Respublikos muitinės kreipimąsi, pateikė informaciją ir patvirtino, kad dalis prekių pagal minėtą tranzito deklaraciją iš tikrųjų buvo pristatytos gavėjams. Atitinkamai, Belgijos muitinės administracija, būtina pabrėžti, 2019-04-12 patvirtino dalies ginčo tranzito deklaracijoje nurodyto krovinio, t. y. 12 pakuočių (347 kg) pristatymą gavėjui (informacinis pranešimas forma TC20A), o Prancūzijos muitinės administracija, atsakydama į išvykimo muitinės įstaigos – Vilniaus TM užklausą (forma TC20A) dėl tranzito procedūros užbaigimo pagal ginčo tranzito deklaraciją, nurodė, jog tik vienas CMR važtaraštis (4177,970 kg) atitinka ambasadai pristatytas prekes ir šių prekių atžvilgiu buvo taikyta diplomatinė lengvata (atleidimas nuo maito mokesčių), tuo tarpu apie kitų prekių (10464,648 kg, kurios yra skirtos Rusijos Federacijos nuolatinei atstovybei prie Europos Tarybos, įsikūrusiai Strasbūre) pristatymą gavėjui Prancūzijos muitinės administracija negalėjo suteikti patvirtinančios informacijos, tik nurodė, jog ant CMR yra nurodytas neteisingas gavėjo adresas.

Taigi, nagrinėjamo atveju Muitinės departamentas, nustatęs, jog Vilniaus TM kaip išvykimo muitinės įstaiga NTKS priemonėmis negavo patvirtinimo apie tai, kad prekės, gabenamos pagal ginčo tranzito deklaraciją, buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, taip pat įvertinęs Belgijos bei Prancūzijos muitinių administracijos pateiktą informaciją dėl Pareiškėjo pateiktų alternatyvių įrodymų (CMR važtaraščių, patvirtinančių prekių gabenimą), t. y. kad nei Belgijos muitinės administracija, nei Prancūzijos muitinės administracija nepatvirtino dalies prekių (tranzito deklaracijos prekių sąrašo 1 pozicija: 7 padėklai pagal proforma sąskaitą Nr. 8-1, 2018-07-09, bendras svoris 10464,648 kg)), skirtų Rusijos Federacijos nuolatinei atstovybei prie Europos Tarybos, įsikūrusiai Strasbūre, pristatymą gavėjui, o Pareiškėjui nepateikus kitų alternatyvių Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymų, remiantis aukščiau minėtomis SMK 215 straipsnio 2 dalies ir SMK 233 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatomis ([...] procedūros vykdytojas yra atsakingas už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą [...]) bei SMK 79 straipsnio 1 dalies a punkto bei 3 dalies a punkto nuostatomis (skolininku muitinei laikomas asmuo, kuris turėjo vykdyti atitinkamas pareigas), Pareiškėjas ginčo prekių (10464,648 kg) atžvilgiu pagrįstai buvo pripažintas skolininku muitinei ir nuo šios dalies prekių jam pagrįstai buvo apskaičiuota mokestinė prievolė muitinei.

Komisija konstatuoja, jog Muitinės departamentas objektyviai ir visapusiškai ištyrė šio mokesčio ginčo aplinkybes, tinkamai įvertino įrodymus, teisingai taikė teisės normas bei priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl naikinti šio sprendimo skundžiamame sprendime išdėstytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2019-10-25 sprendimą Nr. 1A-233.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Evaldas Raistenskis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė